

Noapte de primăvară

Nicu Hăloiu

Noapte de primăvară

Când noaptea apasă, rece și umbroasă,
vântul să-i foșnească, stele-i strălucească,
dulce primăvară, greieri să răsară cântând la vioară,
draga, dulce lună, mantia-și adună, să ne înnopteze
și să ne ureze, în dulce primăvară, dulce noapte bună!

Iar spre zori de plouă, cernând stropi de rouă
iarba de-o mlădie, vântul s-o adie, blândă poezie,
soare să răsară, raza lui ușoară, printre nori strecoară,
ca apoi să pară, naltă catedrală care ține viața,
să ne lumineze și să ne ureze, bună dimineța!

Numai noi iubito, stăm în așteptare, luna de răsare,
bată-ne-n fereastră, blândă și albastră de pe bolte clare,
când lumină-n noapte, ascultă-mi blânde șoapte,
ochii dulci și verzi ca frunza-n livezi, din lună lucească,
șoapta să-mi primească, iar de gura-mi spune,
dulci vorbe nebune, tu să știi că eu, dacă respir greu,
cu cât te privesc, cu cât îți șoptesc, mai mult te doresc,
dulce draga mea, sub sclipiri de stea, vreau să te iubesc!